

מסורת הש"ס

ז' ממות פדיון (ו)
 ג' שלשים שאני עו
 ו' מלוח (הכשרות)
 ו' גלח דר שלשים
 רכא. לעולם
 הכי כרז נחמן
 שיש הא דקמי
 דקמי: רבמי
 ג' כסור כרמי
 וסא. דקמי
 דמנחמינן דלא
 מלוח יעידה.
 ידע חזון לאשה.
 שביא פודה
 וספדה. אם
 פדיו מלוח חליש
 יצמחו שלל לש
 יד אשת אח:
 כרמי עמאה
 פדימה כדדון
 אלס:

1. וכל סוד ועור חסדה פשה
2. אל חסדה ופרשתי וכל
3. בבור אדם חסדה חסדה
4. שפתי כז
5. אל רעה בעיני ארתי אשר
6. לי יצרה וחסדה לא נביר לא
7. יצרה למסרה בננוהו
8. שפתי כז
9. ואם בדרמה הטטא אסרה
10. גברתי קלי מפרשתי וכל
11. יצא הנמר בעלך
12. ויצא לו כז
13. והנחלתם אותם לנכים
14. ותרבו לרשע אחיה עלעל
15. בזם וחסדן ואחבתם כז
16. ישאל אכן באש אל חסדה
17. בפרש
18. ויזכרו וספרו למשפחתי
19. וז קנה יד עמית אל חסד
20. אשר לא אסרה
21. עז רחמי בשנים לידע
22. וישב נאלתי מנחם מנחם
23. ויצא כז נא

(א) במשנת הכהנים ורלוס
יחידים לא נפטר: (ב) נמ' פסוק
לח' נר' וכו' וכו' וכו' וכו'
יחידים נר' וכו' וכו' וכו' וכו'
פ"ס נר' וכו' וכו' וכו' וכו'
יחידים נר' וכו' וכו' וכו' וכו'
מקל וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
שם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לח' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
דמית' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
נח' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
נח' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
(ג) וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

[illegible]

16 רב ששת אמר לומר שאינו עובר עליו
 מתיב רמי בר חמא 17 מצותו כל שלשים יום
 מכאן ואילך או פדרו או עורפו כמי לא מצוה
 לשהותו של שלשים יום לא מצוה 18 לפדותו
 כל שלשים יום אי הכי מכאן ואילך או פדרו
 או עובר עליו מביעי ליה 19 אלא אמר רבא לא
 קשיא הא רבי אליעזר דמקשי הא רבנן דלא
 מקשי: **מתני'** 20 לא רצה לפדותו 21 עורפו
 מאחוריו וקוברו 22 מצות הפדייה קודמת
 למצות ערפה שנאמר 23 אם לא תפדה וערפתו
 24 מצות יעידה קודמת למצות הפדייה שנאמר
 25 אשר לא יעידה והפדה 26 מצות 27 הייבום
 קודמת למצות חליצה בראשונה שהיו
 מתכוונין לשם מצות ועכשיו שאין מתכוונין
 לשם מצות אמרו מצות חליצה קודמת למצות
 יבום מצות 28 הגאולה בארון הוא קודם לכל
 אדם שנאמר 29 ואם לא יגאל ומכר בערד:

הלוקח י' עובר פרתו של עובר כוכבים והמוכר לו אע"פ שאינו רשאי להמשיחתיף לו י'המקבל ממנו והנותן לו כקבלה פטור מן הבכורה שנאמר בישראל אבל לא באחרים 'הכהנים והלוים חייבים (b) שלא נפטרו מבכור בהמה טהורה אלא מפדיון הבן ונפטר חמור: (גמ' מאי איירא דתני עובר המורו ברישא והדר תני עובר פרתו ליתני ברישא עובר פרתו דקדושת הנוף הוא והדר ליתני עובר חמורו דקדושת דמים הוא אמרי כמערכת איבעית אימא אידי דחביבי ליה כדרכי חנינא ואי בעית אימא אידי דזוטרן מיליה דבהמה טמאה (ג) פסיק ושתי לה אמר ר' יצחק בר נחמני אמר ריש לקיש משום ר' אושעיא י'שראל שנתן מעות לעובר כוכבים בבחמתו בדיניהם אע"פ שלא משך מנה ותיבית בכבורה ועובר כוכבים

בדיניהם אע"פ שלא משך קנה ופסור מן
מעות לעובד כוכבים בדיניהם אף על פי שלא
בדיניהם אי נאם בדיניהם דגופיה דאחי בקל
בכסף דכתיב "לרשת אחוזה" הקישו הכתוב
ובשטר ובחוקה "אף עבד כנעני נקנה בכסף
אפי" בשטר ובחוקה נמי ועוד ישראל מישאל
מונו במשיכה אלא אמר אבי בדיניהם שפסקה
מיד עמיתך הוא דבמשיכה הא מיד עובד
כוכבים כלל כלל לא אמרי לא ס"ד ק"ו
כ"ש ואימא מיד עובד כוכבים עד דאיכא
באחת ממונו בשתים ואימא או בהא או
תך בהרא אף עובד כוכבים נמי בהרא אמה
ישראל כבהמתו בדיניה אע"פ שלא משך קנה
אלימא בדיניה דגופיה משום דאחי בק"ו אם
דכתיב "בכסף מקנתו ממונו לא כ"ש ישראל
אף ממונו במשיכה אלא אמר אבי בדיניהם
ממכר לעמיתך לעמיתך במשיכה הא לעובד
כוכבים כלל כלל לא ו' אמרי לאו ק"ו הוא אם
לעובד כוכבים עד דאיכא דרתי לאו ק"ו
ואימא או בהא או בהא דומיא דעמיתך
מה

[illegible]

(א) ב"י רכישו בנזח" א"ה מכלל ואיך לא עורפו? לא עורפו עליו וכו' ומפרש דלרש שם לאחר ל' אין חקקה כעדין כלל.

הדרן עלך הלוקה עובר חמור
הלוקה. קנה וחייבת בנבירה.
ואצי' קנה לשמעין קנה
אטריך לאשמועין דחיינת בנבירה
אלא מימא קנה יא מסקא וז מרדכי
לדקס קנה גמור: **בזה** אהוה
קנית בבסא ובשטר ובחוקה. פירש
שקנה מישאל קא ענד כענין י
שקנין מישאל אלב ענדוב כוכים
א מחתבר שיעיל שטר לפי שקנין
שטר לא שייך ענדוב כוכים דלמחר'
זוהת הכתם ב"ב קד' דה: ענד'
וכוכים מבי מטא וזוי לידיה איסתליק
וזה וישאל קא קני' ע' עד מטא
מזה ליה: **בזה** עומיד במשכבה

תום' ר"ח מה וכו' עד דמסא
שמיא לידית. פין קדושין יד
פינ תדיס האיל:

6 רב ששת אמר לומר שאני עובר עליו, כלומר ודאי גם למצוה מצוה לאלתר דקדתי בייחוד קמייחא והאי דקדתי אין בשיטת חמור פחות מל' לעצן ואינו עובר אפילו למצוה עד ל' אבל מכאן ואילך עובר עליו אם אין מרדוה או ערשו וצ"ע כיון דהמצוה למצוה לאלתר אלא ל' ימים בלבד

[illegible]

והוא שרד עמולן לא מילקין
דמי' ניתא לרעלום הוא קונה שפיר
ש'ראא את ד' רבו שהורה הלכה
י'ר מליו מבנא וכו'והו למק' ביה
לעובר כוכבסו וכו'והו מאחר שקנה
קדושתו הארצית, חוסי' צניעותו:
קנוי בו ואין ממנו י'שראל קנוי בו
וכו'ה דרוקא לעיל רצעי' מילק' קין
מסק' והבטן לא יוכל להוציא מידו
משך קנה וטסורה מן הכבוזה ע"כ:
ולו הקנינים נגלים בני אדם לעשות
יזכר השם רשמי' את חזל בלוקא וחד
אין קנינים:

(א) אולי יגיל דלברג ודודי נחמא הק' כרייחא דתנ"י לפרישי דמטו להסוותו קאמר אלול דשימ"י וכו'.